

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Venustas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Horat. 3.
Carm. od.
2.* Quid vero formidinis & trepidi pavoris hieroglyphicum Lepus habeatur, facit id supreme. Quod midum ejus ingenium, cui pavor supra unum quodque aliud animal peculiaris, à quo, ut Pollux ait, etiam πίλεξ appellatur: πίλοστι enim formidare est. Unde Demosthenes in Aeschinem invectus ait, λαγώς βίον εξέδιως καὶ τερπάντις οὐ πληγήσεις τερπάντις. Lepori similem vivis vitam, pavitans & tremens, impendens semper flagrū prospettans. Hinc Cornificii Poetæ dictum memoratur civili bello, qui milites suos sepe fugientes, Galeatos leporis in opprobrium appellatbat. Apud Hebreos Saphan occultationem, ut ita dicam, significat, & locutio ea per scripta Lepuscum significat: quod insitam huic animali pavitationem, si dicere concedatur, notet, qui scilicet in cubilibus libentissime delitescat. Atque hinc factum ut Leporis occursum Augures ominosum, improsperum & inauspicatum dixerint, quod quidem non nostri tantum temporis vulgus credit, sed veteribus etiam persuasum fuisse testatur Senariolus,

πανέος λαγώς δυσυχεῖς ποτὲ τερπάντις.
Inauspicatum dat iter oblatus Lepus.

Archidamus autem Zeuxidami F. Spartiata, quamvis alii Lysandrum ponunt, Corinthiorum ubiq; aggressus, cum Loporem ex loco muris vicino excitatum animadvertiset, omne in hostes convefo, futurum ait ad milites ut hostes facile caperentur: ejus quippe casu usus ad incendendos eorum animos, & taxandam hostium ignaviam, quod urbes ea minime bellicosa videretur, quam tu ad Lepores inhabitarent. Pari propemodum eventu Arnulpho rege, qui Berengario auxilium tulera, Romam oppugnante, excitus è latebris clamore tumultuq; militum, Lepus urbē versus cursum aspit: hunc milites toto temere agmine concito insequi cum cœpissent, cursuq; & clamoribus acti deterrent, Romani, qui propugnaculis stabant, urbem eo impetu peti veriti, cui se longe impus propter defendantium inopiam arbitrabantur, pari consensu desertis moenibus ad terram se sumiserere. Barbari occasione freti, sellis Equorum & veterinorum ad moenia in cumulum aggesitis, per nulla reluctante in moenia evasere, Leoninamq; urbem (primaria nunc Romanæ urbis est regio haec) nullo negotio ceperunt.

VENUSTAS. CAP. VI.

*Lepus Ve-
neri sacer.
Leporina
carnis efus
efficax.* Est & venustatis symbolum Lepus, Venerique fecunditatis ergo clarissimus omnium existimatissimus. Et tur, cui non sine religione sacer est, & inter ejus delicias adnumeratur. Opera pretium vero est apud Philostratum in picturis videre Loporem hunc, sub arbore malo inter Amores otiantem, quem decidentia terra poma depascentem, multaq; semesa pratereuntem modo hæc, modo illa commotentem, ubi illi deprehenderunt, ibi tum alius complosis manibus, clamore alius, alius clamore ventilata jaclataq; perterrefaciunt, supervolitant alii feram vociferatione illam excitantes, & modo hoc modo illuc cursu percitat agitant: pedestres alii vestigia consequantur, alius tamquam alienus jaculaturus impetum in eam facit, alioq; avertit, alius Lepusculi cruribus insidias molitur ille ubi ulnas jamjam apprehensus est, mollissima pilorum lubricitate fretus, minimo se negotio expedit, sublimisq; sublatu saltu, capturam evadit. Risu itaq; Amores diffundunt, collabentesq; pre lascivia & nimia cachinnorum agitatione, alius in latus, alius superinus, resupinus alius, per herbas passim fiti provolvuntur. Sagittam vero nemo unus intorquet, sed vivum capere contendunt, gratissimum Veneri matri vietimam oblatur. Atque ita Lepus præcipue Veneri debetur. Accidit huc & Valerii Martialis testimonium, qui persuasum mortalibus ait, ex Leporina carnis efus formosiores venustate resq; fieri homines, falso & mordaci ejus Epigrammati joco:

Si quando Loporem mittis mibi Gellia, mandas,
Formofus séptem Marce diebus eris.
Si non derides, si verum Gellia mandas,
Edisti numquam Gellia tu Loporem.

Et quod super Alexandro Severo dictatum est, quem & formosum, & humanum, & cultum, & venustum, & affabilem, ex asidua Lepuscularum esitatione factum asserebant. Unde versus illi circunferabantur ex Epigrammate:

Venatus facit & Lepu comesus, De quo continuum capit Loporem.

Tum

A Tum Plinius, ubi ex Catonis sententia scribit Leporis assumpto cibo fieri somniosos, vel fieri, uti *Idem Plin.* nonnulli legunt, Somnos, aut, quod magis placet, formosos: statim enim subjungit, tum vulgo etiam persuasum, conciliari ex eo corpori gratiam. Sed quod ad somniosos pertinet, Medici dicunt, Leporinam carnem melancholiam alere, & sensus spiritales obstupefacere, quia crassum generat sanguinem, ut libello de Viētus ratione Pſellus ait: nam caro ea subfrigida omnino est, & humoris plurimum habet, quæque ejusmodi sunt escae, somnos niimirum tunc comperiuntur. Prætero de industria quod impuri faciunt amatores, ope Leporis amorem sibi conciliantes: quod etiam libenter est à Philostrato dissimulatum, quando spurcissimum id genus hominum perniciosum est, neque dignum ut à quopiam redametur, cum in amore conciliando candor sincerasque mentis, non magice violentæ conquirendæ sint.

FOECUNDITAS. CAP. VII.

B Nimirum vero fecunditatis hieroglyphicum est Lepus, animal utpote rei Venereæ deditissimum. Nam foemina dum interim quæ peperit latet, idem tidem superfoetat, neque illum unquam parturiendi facit intervallum. Mas vero præter id, quod more marium progenerat, scutum ipse quoque concipit, & excludit, parique cum foemina modo educat. De quo scribit Archelaus, benignam fuisse naturam, quæ innocua & esculantis tantum nata animalia, fecunda fecerit, quibus etiam utramque vim tradiderit, ac masculo-foeminas esse omnes, ac sine mare æque gignere voluerit. Aristoteles tamen hoc omnino pernegat, mare in iis & foemina separatim agnoscit: quia vero foemina se penumero mare superveniat, factum ut rerum ignari mutuo eos impleri coitu crediderint. Cæterum Archelao Philostratus, Plutarchus, & plerique alii subscripti, qui cum longo post Aristotelem tempore fuerint, neque quid ille tradidisset ignoraverint, haudquaquam credibile est eos rem, de qua tam perspecta esset apud omnes observatio, temere ausos affleverare. Nam Philostratus ferre quidem omnes in utero partum ait, foeminas tamen non nisi ad conceptum idoneas agnoscit. Democritus hujusmodi sexus mutationem per varias vices fieri, dubio procul affirmat, quod alii viderint.

SOLITUDINARIUS. CAP. VIII.

C Non imperite nonnulli hominem solitudinarum, & reliquorum contubernia declinantem, per Leporem in cavum se proripientem descripsere: numquam enim duos pluresve in eodem cubili versari compieras, sed qui maxime vicini sunt, unius vel circa jugeris intervallo secubant: cumque se recipiunt cubitum, ne deprehendi possint, multum prius hac & illac discurrent, vestigia que variis ambagibus obturbant, postremo magno sublati saltu, in cavum quieturi profiliunt, auctor *Leporis prudenter in se confabando.* Sane Salomon Parabolis, Lepusculum sapientibus sapientiorem dicit, qui cum optime suam intelligat imbecillitatem, ad cavernosas lapidum latebras confugiat, infirmitatemque ita suam tueatur.

CONTENTIO LAUDIS. CAP. IX.

D Ulcherimum vero mihi commentum illud inter hieroglyphicas literas videtur, quo veteres Agyptii contentonis illius studium, quam Æmulationem appellamus, ab Hesiodo maximo opere commendatam, cum jurgiosam & invidam illam alteram vituperet, per exanimatum Leporem & Canem se cohabetem effingebant, cuius pictura causam Plutarchus idem pulcherri me delineavit; Canes, dicens, qui Lepores insequantur, si contigerit ut eos vi necent, discerpere, & sanguine se proluere, inquinareque mirifice gaudent: quod si animum Lepus despondet, neque illum jam effugio locum superesse viderit, quod plerumque accidit, quantumcumque spiritum habet in intentissimo consumat cursu, ut ita deficiat exanimeturque; tunc compertum est Canes simulacra exanimem conspicerint, omnino non attingere, sed consistere, sibiq; temperare, motare caudas, argumentumque manifestum omnino præbere,

